

1.list Janův

¹ Což bylo od počátku, což jsme slýchali, co jsme očima svýma viděli, a co jsme pilně spatřili, a čeho se ruce naše dotýkaly, o slovu života, ² (Nebo ten život zjeven jest, a my jsme viděli jej, a svědčíme, i zvěstujeme vám ten život věčný, kterýž byl u Otce, a zjeven jest nám,) ³ Což jsme viděli a slyšeli, to vám zvěstujeme, abyste i vy s námi obecenství měli, a obecenství naše aby bylo s Otcem i s Synem jeho Jezukristem. ⁴ A totoť píšeme vám, aby radost vaše byla plná. ⁵ Toť jest tedy zvěstování to, kteréž jsme slýchali od něho, a zvěstujeme vám: Že Bůh jest světlo, a tmy v něm nižádné není. ⁶ Díme-li, že s ním obecenství máme, a ve tmě chodíme, lžeme a nečiníme pravdy. ⁷ Pakliť chodíme v světle, jako on jest v světle, obecenství máme vespolek, a krev Ježíše Krista Syna jeho očišťuje nás od všelikého hříchu. ⁸ Pakliť díme, že hříchu nemáme, sami se svodíme, a pravdy v nás není. ⁹ Jestliže pak budeme vyznávati hříchy své, věrnýť jest Bůh a spravedlivý, aby nám odpustil hříchy, a očistil nás od všeliké nepravosti. ¹⁰ Díme-li, že jsme nehřešili, činíme jej lhářem, a není v nás slova jeho.

2

¹ Synáčkové moji, totoť vám píši, abyste nehřešili. Pakliť by kdo zhřešil, přímluvci máme

u Otce, Ježíše Krista spravedlivého. ² A onť jest obět slitování za hříchy naše, a netoliko za naše, ale i za hříchy všeho světa. ³ A po tomť známe, že jsme jej poznali, jestliže přikázání jeho ostríháme. ⁴ Dí-liť kdo: Zním jej, a přikázání jeho neostříhá, lhářť jest, a pravdy v něm není. ⁵ Ale kdožť ostríhá slova jeho, v pravděť láska Boží v tom jest dokonalá. Po tomť známe, že jsme v něm. ⁶ Kdo praví, že v něm zůstává, máť, jakž on chodil, i tento tak choditi. ⁷ Bratří, ne nějaké nové přikázání vám píši, ale přikázání staré, kteréž jste měli od počátku. A to přikázání staré jestiť slovo to, kteréž jste slyšeli od počátku. ⁸ A zase přikázání nové píši vám, kteréžto jest pravé i v něm i v vás. Nebo tma pomíjí, a světlo to pravé již svítí. ⁹ Kdo praví, že jest v světle, a bratra svého nenávidí, v temnostiť jest až posavad. ¹⁰ Kdož miluje bratra svého, v světle zůstává, a pohoršení v něm není. ¹¹ Ale kdož nenávidí bratra svého, v temnosti jest, a v temnosti chodí, a neví, kam jde; nebo temnost oslepila oči jeho. ¹² Píši vám, synáčkové, žeť jsou vám odpuštění hříchové pro jméno jeho. ¹³ Píši vám, otcové, že jste poznali toho, kterýž jest od počátku. Píši vám, mládenci, že jste zvítězili nad zlým. ¹⁴ Píši vám, dítky, že jste poznali Otce. Psal jsem vám, otcové, že jste poznali toho, kterýž jest od počátku. Psal jsem vám, mládenci, že silní jste, a slovo Boží v vás zůstává, a že jste zvítězili nad zlým. ¹⁵ Nemilujtež světa, ani těch věcí, kteréž na světě jsou. Miluje-liť kdo svět, není lásky Otcovy v něm. ¹⁶ Nebo všecko, což

jest na světě, jako žádost těla, a žádost očí, a pýcha života, toť není z Otce, ale jest z světa. ¹⁷ A svět hyne i žádost jeho, ale kdož činí vůli Boží, ten trvá na věky. ¹⁸ Dítka, poslední hodina jest, a jakož jste slýchaly, že antikrist přijíti má, i nyníť antikristové jsou mnozí. Odkudž známe, že poslední hodina jest. ¹⁹ Z nás jsou vyšli, ale nebyli z nás. Nebo byť byli z nás, byliti by zůstali s námi, ale vyšli z nás, aby zjevení byli, že nejsou všickni z nás. ²⁰ Vy pak máte pomazání od Svatého, a znáte všecko. ²¹ Nepsal jsem vám proto, že byste neznali pravdy, ale že ji znáte, a že všeliká lež není z pravdy. ²² A kdo jest lhář, nežli ten, kdož zapírá, že Ježíš není Kristus? Tenť jest antikrist; kdoť zapírá Otce, zapíráť i Syna. ²³ Každý kdož zapírá Syna, nemá ani Otce. ²⁴ A protož zůstaniž v vás to, což jste slýchali od počátku. Zůstane-liť v vás to, co jste slýchali od počátku, i vy také v Synu i v Otcu zůstanete. ²⁵ A toť jest to zaslíbení, kteréž nám zaslíbil, totiž ten život věčný. ²⁶ Tyto věci psal jsem vám o těch, kteříž vás svodí. ²⁷ Ale pomazání to, kteréž jste vzali od něho, v vás zůstává, a aniž potřebujete, aby kdo učil vás, ale jakž pomazání to učí vás o všech věcech, a pravěť jest a neoklamavatelné, a jakž naučilo vás, tak v něm zůstávejte. ²⁸ A nyní, synáčekové, zůstávejtež v něm, abychom, když by se ukázal, smělé doufání měli, a nebyli zahanbeni od něho v čas příchodu jeho. ²⁹ Poněvadž víte, že on spravedlivý jest, znejtež také, že každý, kdož činí spravedlnost, z něho jest narozen.

3

¹ Pohledte, jakou lásku dal nám Otec, totiž abychom synové Boží slouli. Protoť svět nezná nás, že jeho nezná. ² Nejmilejší, nyní synové Boží jsme, ale ještěť se neokázalo, co budeme. Vímeť pak, že když se okáže, podobni jemu budeme; nebo viděti jej budeme tak, jakž jest. ³ A každý, kdož má takovou naději v něm, očišťuje se, jakož i on čistý jest. ⁴ Každý, kdož činí hřích, činíť proti zákonu; nebo hřích jest přestoupení zákona. ⁵ A víte, že on se okázal proto, aby hříchy naše sňal, a hříchu v něm není. ⁶ Každý tedy, kdož v něm zůstává, nehřeší; ale každý, kdož hřeší, neviděl ho, aniž ho poznal. ⁷ Synáckové, nižádný vás nesvod. Kdož činí spravedlnost, spravedlivý jest, jakož i on jest spravedlivý. ⁸ Kdož činí hřích, z ďábla jest; nebo ďábel hned od počátku hřeší. Na toť jest zjeven Syn Boží, aby kazil skutky ďáblovy. ⁹ Každý, kdož se narodil z Boha, hříchu nečiní; nebo símě jeho v něm zůstává, aniž může hřešiti, nebo z Boha narozen jest. ¹⁰ Po tomtoť zjevní jsou synové Boží a synové ďáblovi. Každý, kdož nečiní spravedlnosti, není z Boha, a kdož nemiluje bratra svého. ¹¹ Nebo toť jest to zvěstování, kteréž jste slychali od počátku, abychom milovali jedni druhé. ¹² Ne jako Kain, kterýž z toho zlostníka byl a zamordoval bratra svého. A pro kterou příčinu zamordoval ho? Protože skutkové jeho byli zlí, bratra pak jeho byli spravedliví. ¹³ Nedivtež se, bratří moji, jestliže vás svět nenávidí. ¹⁴ My víme, že jsme přeneseni z smrti do života, nebo milu-

jeme bratří. Kdož nemiluje bratra, zůstává v smrti. ¹⁵ Každý, kdož nenávidí bratra svého, vražedník jest, a víte, že žádný vražedník nemá života věčného v sobě zůstávajícího. ¹⁶ Po tomto jsme poznali lásku, že on duši svou za nás položil, i myt tedy máme za bratří duše své klásti. ¹⁷ Kdo by pak měl statek tohoto světa, a viděl by bratra svého, an nouzi trpí, a zavřel by srdce své před ním, kterak láska Boží zůstává v něm? ¹⁸ Synáckové moji, nemilujmež slovem, ani jazykem toliko, ale skutkem a pravdou. ¹⁹ A po tomť poznáváme, že z pravdy jsme, a před obličejem jeho spokojíme srdce svá. ²⁰ Nebo obviňovalo-liť by nás srdce naše, ovšemť Bůh, kterýž jest větší nežli srdce naše a zná všecko. ²¹ Nejmilejší, jestližeť by nás srdce naše neobviňovalo, smělou doufanlivost máme k Bohu. ²² A začez ho koli prosíme, bereme od něho; nebo přikázání jeho ostříháme, a to, což jest libého před obličejem jeho, činíme. ²³ A totoť jest to přikázání jeho, abychom věřili jménu Syna jeho Jezukrista a milovali jedni druhé, jakož nám dal přikázání. ²⁴ Nebo kdož ostříhá přikázání jeho, v němť zůstává, a on také v něm. A po tomť poznáváme, že zůstává v nás, totiž po Duchu, kteréhož dal nám.

4

¹ Nejmilejší, ne každému duchu věřte, ale zkušujte duchů, jsou-li z Boha; nebo mnozí falešní proroci vyšli na svět. ² Po tomto znejte Ducha Božího: Všeliký duch, kterýž vyznává

Jezukrista v těle přišlého, z Boha jest. ³ Ale všeliký duch, kterýž nevyznává Jezukrista v těle přišlého, není z Boha; nýbrž toť jest ten duch antikristův, o kterémž jste slýchali, že přijíti má, a jižť jest nyní na světě. ⁴ Vy pak z Boha jste, synáčkové, a zvítězili jste nad nimi; nebo větší jest ten, kterýž jest v vás, nežli ten, kterýž jest v světě. ⁵ Oni z světa jsou, a protož o světě mluví, a svět jich poslouchá. ⁶ My z Boha jsme. Kdo zná Boha, posloucháť nás; kdož pak není z Boha, neposloucháť nás. A po tomť poznáváme ducha pravdy a ducha bludu. ⁷ Nejmilejší, milujmež jedni druhé; nebo láska z Boha jest, a každý, kdož miluje, z Boha se narodil, a znáť Boha. ⁸ Kdož nemiluje, nezná Boha; nebo Bůh láska jest. ⁹ V tomť zjevena jest láska Boží k nám, že Syna svého toho jednorozeného poslal Bůh na svět, abychom živi byli skrze něho. ¹⁰ V tomť jest láska, ne že bychom my Boha milovali, ale že on miloval nás, a poslal Syna svého obět slitování za hříchy naše. ¹¹ Nejmilejší, poněvadž tak miloval nás Bůh, i myť máme jedni druhé milovati. ¹² Boha žádný nikdy nespatrił, ale milujeme-liť jedni druhé, Bůh v nás přebývá, a láska jeho dokonalá jest v nás. ¹³ Po tomtoť poznáváme, že v něm přebýváme, a on v nás, že z Ducha svého dal nám. ¹⁴ A myť jsme viděli, a svědčíme, že Otec poslal Syna svého spasitele světa. ¹⁵ Kdož by koli vyznával, že Ježíš jest Syn Boží, Bůh v něm přebývá, a on v Bohu. ¹⁶ A myť jsme poznali, a uvěřili o lásce, kterouž Bůh má k nám. Bůh láska jest, a kdož v lásce přebývá,

v Bohu přebývá, a Bůh v něm. ¹⁷ V tomtoť jest k dokonání svému přišla láska Boží s námi, abychom bezpečné doufání měli v den soudný, kdyžto, jakýž jest on, takovíž i my jsme na tomto světě. ¹⁸ Bázněť není v lásce, ale láska dokonalá ven vyhání bázeň; nebo bázeň trápení má, kdož se pak bojí, není dokonalý v lásce. ¹⁹ My milujeme jej, nebo on prve miloval nás. ²⁰ Řekli by kdo: Miluji Boha, a bratra svého nenáviděl by, lhář jest. Nebo kdož nemiluje bratra svého, kteréhož viděl, Boha, kteréhož neviděl, kterak může milovati? ²¹ A totoť přikázání máme od něho, aby ten, kdož miluje Boha, miloval i bratra svého.

5

¹ Každý, kdož věří, že Ježíš jest Kristus, z Boha se narodil; a každý, kdož miluje toho, kterýž zplodil, milujeť i toho, kterýž zplozen jest z něho. ² Po tomť poznáváme, že milujeme syny Boží, když Boha milujeme a přikázání jeho ostříháme. ³ Nebo toť jest láska Boží, abychom přikázání jeho ostříhali; a přikázání jeho nejsou těžká. ⁴ Všecko zajisté, což se narodilo z Boha, přemáhá svět; a toť jest to vítězství, kteréž přemáhá svět, víra naše. ⁵ Kdo jest, ješto přemáhá svět, jedině, kdož věří, že Ježíš jest Syn Boží? ⁶ Toť jest ten, kterýž přišel vyznamenán jsa skrze vodu a krev, totiž Ježíš Kristus, ne u vodě toliko, ale u vodě a ve krvi. A Duch jest, jenž svědectví vydává, že Duch jest pravda. ⁷ Nebo tři jsou, kteříž svědectví vydávají na nebi: Otec, Slovo, a Duch Svatý, a ti tři jedno

jsou. ⁸ A tři jsou, jenž svědectví vydávají na zemi: Duch, a Voda, a Krev, a ti tři jedno jsou. ⁹ Poněvadž svědectví lidské přijímáme, svědectví Boží větší jest. Nebo totoť svědectví jest Boží, kteréž vysvědčil o Synu svém. ¹⁰ Kdož věří v Syna Božího, máť svědectví sám v sobě. Kdož pak nevěří Bohu, lhářem jej učinil; nebo neuvěřil tomu svědectví, kteréž vysvědčil Bůh o Synu svém. ¹¹ A totoť jest svědectví to, že život věčný dal nám Bůh, a ten život v Synu jeho jest. ¹² Kdožť má Syna Božího, máť život; kdož nemá Syna Božího, života nemá. ¹³ Tyto věci psal jsem vám věřícím ve jméno Syna Božího, abyste věděli, že máte věčný život, a abyste věřili ve jméno Syna Božího. ¹⁴ A totoť jest to smělé doufání, kteréž máme k němu, že začez bychom koli prosili podle vůle jeho, slyší nás. ¹⁵ A když víme, že nás slyší, prosili-li bychom zač, tedyť víme, že máme některé prosby naplněné, kteréž jsme předkládali jemu. ¹⁶ Viděl-li by kdo bratra svého hřešícího hříchem ne k smrti, modliž se za něj, a dát jemu Bůh život, totiž hřešícím ne k smrti. Jestíť hřích k smrti; ne za ten, pravím, aby se modlil. ¹⁷ Každá nepravost jestíť hřích, ale jestíť hřích ne k smrti. ¹⁸ Víme, že každý, kdož se narodil z Boha, nehřeší; ale ten, jenž narozen jest z Boha, ostríhá sebe samého, a ten zlostník se ho nedotýká. ¹⁹ Víme, že z Boha jsme, ale svět všecken ve zlém leží. ²⁰ A vímeť, že Syn Boží přišel, a dal nám smysl, abychom poznali Toho Pravého, a jsmeť v tom Pravém, i v Synu jeho Ježíši Kristu. Onť jest ten pravý Bůh a život

věčný. ²¹ Synáčkové, vystříhejte se modl. Amen.

Bible Kralická 1613
The Holy Bible in the Czech language from the last
Kralická edition of 1613.

Public Domain

Language: český (Czech)

Translation by: Jan Blahoslav et al

Bible Kralická: Bible svatá aneb všechna písmena Starého i Nového zákona podle posledního vydání Kralického z roku 1613. První český překlad z originálních jazyků kladoucí důraz na liturgické užití a vroucí zbožnost. NZ přeložil Jan Blahoslav 1564. Pro překlad SZ byla vytvořena zvláštní rada nejvzdělanějších odborníků, vzdělaných na předních evropských evangelických universitách, které tehdy Jednota bratrská měla. Jejich překlad vyšel v pěti dílech v letech 1579-1593 (6. díl byl Blahoslavův překlad NZ). V r. 1613 vyšlo souhrnné vydání v jednom. Bratři vytvořili mistrné dílo, vrchol překladatelského úsilí slovanských národů. Bible Kralická měla navíc nemalý podíl na zachování českého jazyka v době pobělohorské a po staletí též tvořila most mezi Čechy a Slováky.

This PUBLIC DOMAIN (not copyrighted) Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org.

2023-10-20

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source files dated 13 Dec 2023

d45ad03c-27cb-54be-b262-104c0dae0900